

XXI. Évfolyam 6. szám

POGÁNYI HÍREK

2015. június

Gyermekkori emlékeim

A napokban a számítógép közösségi oldalán egy volt kolléganőm, Mikolás Eszter gyermeknappal kapcsolatos cikkét olvastam és úgy döntöttem, hogy gondolatait megosztom önökkel.

"Köszönd meg, ha egy gyermek besétál az életedbe és újra megtanít gyerekek lenni. Megtanít arra, hogy milyen érdekes szappanból buborékot fújni, a padlón csúszni és egy darab kupakkal óráig játszani. Megtanít a tisztaságra, az önzetlenségre és arra, hogy önmagáért örüljünk a másoknak. Ha hagyod, hogy megtanítsan.

Ezeket mi is tudtuk egykoron, ahogy értettük a madarak és az állatok nyelvét is.

Találd meg naponta újra magadban a gyermeket! Ne hidd, hogy a világ a felnőtteké! Mert ezt csak azok gondolják, akik valahová mélyre elásták magukban az egykori gyereket, aki nagyon sir emiatt. Ők pedig keserűek. Te pedig mosolyogj. Ma is bátran legyél "gyerekes"! És holnap és azután is". A sors akarata?

- Apa kérlek, légy egy kicsit a gyerekekkel!

A kérés az ő napjukon hangzott el, más dolgunk sem volt, mint dönteni, hova is menjünk? A programokban bőven volt választék. Nem sokat töprengtünk. Irány a Játszó! Kiderült, jól választottunk, hiszen mindegyikük hamar megtalálta a maga baráti társaságát. Én meg felügyeltem, miközben a gondolataim az írást idézték,

majd szárnyra kaptak és messzire, nagyon messzire repültek!

»Állok a körhintánál, hogy feljussak oda a magasba, mert három hajtásért egy menetet engedélyeznek. Ingyen. Sikert! Micsoda boldogság!

Gyerünk tovább! Számlál-gatom a filléreket. Leltár.

Dobhatok a labdával az üres fémdobozokból felállított gúlára. Ledőltek. Hurrá! Ezért jár valami kis ingyom-bingyom! Boldogan válogattam.

Ellenőrzés a zsebben...«

- Papa, kérünk pénzt, megszomjaztunk, meg ott az a... Visszazökkenek a mába! Értem. Én nem csak felügyelek, pénztárnok is vagyok. Megegyeztünk. Hol is tartottam?

Folytatás a 2. oldalon

A tartalomból:

Gyereknapp 2015

Őseink nyomdokain
Bosznia II.

Levél Szarajevóból

Pogányi Polgárőrök

Önzetlen segítség

Az iskolások
Liptódon jártak

A Dallam Zeneiskola
évszárója

Új játszótér épül

A Faluház júliusi
programja

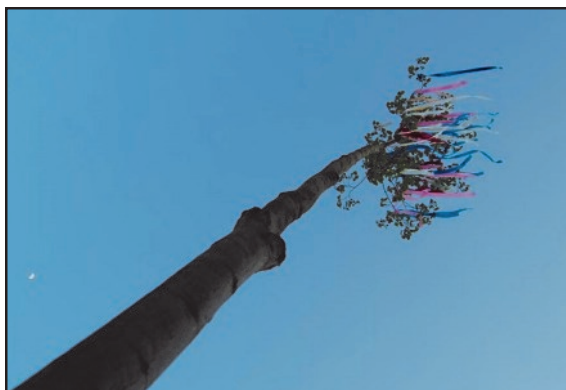
Halászléfőző verseny

Közérdekű hírek

Májusfa kitáncolás

Ugye, az élteesebb korosztály még ma is emlékszik azokra a régvolt-májusokra, amikor egy-egy eladósorba cseperedett nagylány udvarában a május el-sejét megelőző éjszaka „váratlanul” ott termett egy nyakig felkopasztott és kellően feldíszített több méter magas fiatal nyárfá, a májusfa. A fa lassan-lassan száradó leveleivel is fennen hirdette, hogy az itt lakó leányzó bizony már felkeltette egy érdeklődő fiatalember figyelmét. Ha a legény kilétét nem is fedte mindig a diszkréció homálya, a fiú egy hónap múlva nyilvánosan is színt vallott, május utolsó napján barátaival és azok barátnőivel megjelent a májusfa tövében, hogy kitáncolják eme tanúságtétel egy hónapon át élt emlékét.

Folytatás a 3. oldalon

Pogányi Pálinka- és Stifolder verseny

Az eddigi hagyományoktól eltérően, ugyanazon a napon és helyen került megrendezésre a Pogányi Pálinka- és Stifolder verseny. 2015. június 6-án, a Nyárfás presszó teraszán gyűlt össze a zsűri, a versenyzők és a szépszámú érdeklődő közönség.

A pálinka verseny díjazottjai

A pálinkaversenyre 14 versenyző 25 mintát adott le, a stifolder versenyre 21 nevezés érkezett. Pálinkából a kedvezőtlen időjárás miatt az előző évinél kevesebb minta érkezett, de ennek ellenére kuriózumnak is tekinthető fajtákból sem volt hiány. A leadott mintákat a szakértő zsűri (Csibi János és Karfner Csaba) több napon át értékelte.

Folytatás a 3. oldalon

Ja, igen...

»akad még néhány garas. Talán fagyit is vehetek. Céllövölde? Az túl drága. Nem is engedik, nem értem még el azt a kort.«

Újabb kéréssel érkeznek az unokák...megszakításokkal ugyan, de pereg tovább az emlékezés, nem csak azt az egy gyermeknapot idézi és

*„Mint nyugtalan madár az ágakon,
Helyről-helyre röpköd gondolatom,
Szedegeti a sok szép emléket,
Mint a méh a virágról a mézet;
Minden régi kedves helyet bejár”.*

»Most éppen egy kerékpár fém abroncsát kergetem magam előtt egy bot segítségével, aztán eső után egy szál klott gatyában futok a barátaimmal a víz összehordta sarat tapicskolva.

A leartott búzátáblán futunk versenyt, mit sem törődve azzal, hogy a tarló, sérülést okoz a bokánkon, talpunkon. A mezítláb volt ám akkor a divat!

Otthon aztán várt rám a „madártej” mert felénk azzal örvendeztették meg a gyerekeket. Édesanyám készítette. A vanília illatát ma is érzem. Apa keveset volt otthon, gyakran kapta a „behívót”, hadköteles volt. Az is elmúlt. Csendesebb, nyugodtabb lett a világ. Ő is többet volt velünk. Csak én már éppen kifelé tartottam a gyermekkorból.«

Egy régi dal első sora jut az eszembe:

„Csak a szépre emlékezem...” Másra minek?

*”...Gyermek vagyok, gyermek lettem újra,
Lovagolok fűzfa sípot fújva,
Lovagolok szilaj nádpáripán...”*

Elfogynak lassan az emlékképek. Hány éve - évtizede volt? Én is voltam gyermek. Kicsit előbb, kicsit másképp. A szokások, a játékok változtak, átalakultak, akárcsak a zsebpénz. A fillér, forinttá lett.

Megszólal a déli harangszó, illenék haza menni, elkészült az ebéd. Pillantással hívom őket, gyertek csillagaim, jó volt veletek lennem, látnom örömtől sugárzó arcotokat, bíznom a jövőtökben, visszaidézni a rég múlt időket.

Adassék meg nekem, hogy ez még sokáig így legyen.

Zilahi Lajos

A * jelöléssel Petőfi Sándor sorait, gondolatait idéztem, a Szülőföldemen című verséből.

Fotók: Rőder Attila

Gyermeknap 2015

Pogány, Sportpálya

A hangulatos, színes, gyermeknap rendezvényünket az alábbi személyek és intézmények támogatták:

Chio, Csorba Győző Könyvtár, Ernst József, Mester Zoltán, Ocskó András, Rőder Attila, Pécs-Pogány Airport, Pogány Biztonságáért Polgárőr Egyesület.

Hálásan köszönjük nekik!

Folytatás az 1. oldalról Pogányi Pálinka- és Stifolder verseny

Amíg Csibi János zsűrielnök részletes, segítő szándékú kritikát mondott minden egyes pálinkáról, addig a stifolder verseny 3 fős zsűrije (Csáki József, Sipos István, Szekszárdi Gábor) a közönség szeme láttára vizsgálta végig szín-, illat- és ízvilág szempontjából a versenyre leadott, felszeletelt szalámit. Mindkét zsűri meghozta a döntését. 9 pálinka arany minősítést kapott:

Csibi Tibor - meggy, Kozarics János - törköly és birs, Kozarics Viktor - vilmoskörte, Manner Vilmos - alma, Neményiné Dékmár Beáta - füge, Szemmelróth István - kajszi, Tencz János - cseresznye, Zimmer Tamás - vegyes.

A fentiek közül a zsűri az összevetésben a következő helyezéseket állapította meg:

I. helyezett: Neményiné Dékmár Beáta - füge

Ez a különlegesség lett 2015-ben Pogányi pálinkája.

II. helyezett: Szemmelróth István - kajszi

III. helyezett: Kozarics János - birs

Stifolder verseny helyezettjei:

I. helyezett: Ernszt József

II. helyezett: Neményi Zsolt és Szarka Sándor,

III. helyezett: Jakab Béla és Szemmelróth Csaba

A stifolder verseny győztese átveszi a díjat

Miután a díjazottak átvették az érmeiket, okleveleket, illetve a kupákat, mindenki végigkóstolhatta az összes benevezett pálinkát és stifoldert.

A jelenlevőket két nagy csoportra lehetett osztani: akik szeretik és isszák a pálinkát, és akik nem. Természetesen az utóbbiak sokkal kevesebben voltak. Az első csoportba tartozók hiszik és vallják, hogy a pálinka

„Az istenek könnyecseppje gyógyír bánatra, öröme.

Egy kupica reggelire abból bajod nem lehet,

A magyarnak csak ez adhat ihletet”

Ezen a rendezvényen jól érezhette magát az is, aki nem tartozik a pálinka kedvelők sorába, hiszen a két verseny párhuzamos szervezésének köszönhetően nem csak inni, hanem enni is lehetett. A finomabbnál finomabb stifikhez frissen kisült, puha fehér kenyér és fiatal, zsenge zöldhagyma dukált. Sőt, akinek még ez sem volt elég, az fokozhatta jó hangulatát azzal, hogy a kivetítőn vidám társaságban nézhette végig a Bajnokok Ligája döntőjét is.

Pálinkaverseny szervezői:

Jakab Béla, Kozarics János

Stifolder verseny szervezői:

Manner Vilmos, Szemmelróth Csaba, Tencz János

Üdvözlettel: Jakab Béla

Köszönet a szervezőknek!

Folytatás az 1. oldalról

Májusfa kitáncolás

Éveken át kérdeztük, hova tűntek napjainkban a májusfák?

Négy évvel ezelőtt egy régi pogányi néphagyományt hívott újra életre a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat és a Német Nemzetiségi Egyesület. Májusfát állítottunk minden május elsője előtti estén. A ceremóniát kellő vidámsággal meg is fűszereztük. A fát ebben az évben – hogy ne ébresszünk esetlegesen alapok nélküli ábrándokat egy-egy nagylánnyá serdült ifjú hölgy fantáziájában – semleges helyen, a horgásztó melletti parkban állítottuk fel.

Aztán eljött május 31-e, a kitáncolás napja. A szervezők megadták a módját. Az eseményt összekötöttük egy nagyszabású német népzenei programmal. Több éves barátság fűz bennünket a mecseknádasdi német nemzetiségi népdal törzsasztal, a „Stammtisch” tagjaihoz, akiket meghívtunk májusfa kitáncoló ünnepségünkre. Nagy örömünkre ugyancsak vendégül láthattuk ezen a napon Baranya megye egyik legnagyobb német fűvőszekarát, az *Alte Kameraden Blaskapelle* 18 fős alakulatát. (a képen)

Az ideiglenes sátor alatt megrendezett program a résztvevők és a szépszámu érdeklődő számára is élménydús délutánt hozott. Öt órán át, szünet nélkül szólt a zene és zengett a mintegy 60 fős dalárda jóvoltából német népdalok sora oly módon, hogy egyetlen zeneszám és dal sem hangzott el kétszer.

A délután hangulatát külön emelte, hogy a német nyelvű népdalok mellett önálló műsort adott a Pogányi Menyecskekorús, akiknek gyönyörű horvát dalai a meghatottságig lenyűgözték vendégeinket.

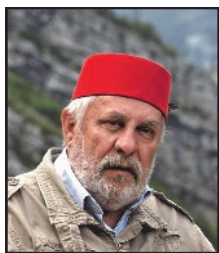
Fotók: Pálmai Tibor

A program egyik csúcspontja aztán a májusfa kitáncolása lett. A fa – hozzáértő kezek munkája alapján – földre kényszerült és a fűvőszekar kíséretével pogányiak és nádasdiak, németek és horvátok körtánca és közös éneke mellett, jobb létre szenderült.

Szászi János

a Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület elnöke

Őseink nyomdokain – Bosznia II.

(folytatás előző számunkból)

Tavaszkodott már indulásunk idején, és a májusi természet éledése számunkra jelezte a tél végét. Hajnalban indultunk, napkelte előtt és túllépve Bosznia határát, a pirkadat már bosnyák földön ért bennünket. Nehéz lenne leírni a táj szépségét. Az

51 ezer négyzetkilométer területű országnak mindössze 13 %-a művelhető és 3,8 millió lakosa van. A lakosság létszáma rohamosan csökken, ugyanis a legutolsó népszámlás óta fél millióval lettek kevesebben. Ez lenne az az ország, melyből évszázadokkal ezelőtt őseink elindultak és megkeresték új otthonukat, Pogányt. Sajnálatos módon részleteket nem tudunk. Első meglepetésünkben, felpillantva az elénk táruló hegyek ormain hótakarót veszünk észre. Számunkra ez azért is furcsa, mert néhány órával ezelőtt odahaza már a tavasz csillogó jelei vettek bennünket körül. Nem tudok szabadulni a gondlattól, ami ide vezérelt, hogy

megtudjam őseim miért és honnan jöttek? Csodálatos a panorama és ahányszor megpillantok egy-egy gyönyörű helyet (már pedig sok ilyen van) értetlenkedem, hogy miért hagyták ezt el annak idején?

Régi pogányi bosnyákok, vajon ők tudták-e, hogy honnan jöttünk?

A csúcsok hótakarója a völgyek felé haladva fokozatosan üde zöld színbe vált át. A hegyoldalban szétszórva házakat látni,

Ilyen vidéken milyen megélhetésük volt? Fotó: Röder Attila

melyek körül birkák vagy kecskék legelnek. Természetesen mindössze féltucatnyi csupán. Minden talpalatnyi föld művelve van. Szinte megszámlálható a kukoricaszár, mely maroknyi termésével fogja segíteni az ott élők mindennapjait. Bizonyára nem könnyű az itteni élet. Az évszázadok során ez a vidék szinte semmit nem változott. Ha belegondolok abba, hogy az innen eltávozóik mindennapi életük megkönnyítése miatt jutottak az elhatározásra, akkor megértem őket. Valószínűleg napjaink „népvándorlása” hasonló okok miatt következett be. Nehéz volt az élet (most sem sokat változott), de valahol tudat alatt bennem ébred az vágy, hogy szeretnék ott élni, és sajnálkozom amiatt, hogy annak idején felkerekedtek a hosszú útra elődeim. Ahányszor megpillantok egy újabb és újabb csodálatos vidéket, társul hozzá bennem a gondolat is, hogy lehet, hogy ez a hely az, ahol most élhetnék. Nem tájat mentünk csodálni Boszniába, hanem az őshazát meglátogatni. A hegyek szépsége, a folyók tisztasága mind-mind olyan nosztalgiával tölt el bennünket, melyet nem lehet leírni. Az ország fővárosa Szarajevó, a csodá-

latos Bascsarsijával, minaretjeivel egy más világba ringat bennünket. A Neretva völgye, Mosztár városával és a benne lévő Öreg híddal olyan otthonosnak tűnik, mintha oda születtem volna.

Jártak-e a Mostari Öreg hídon ?

Fotó: Röder Attila

na. Szarajevótól nem messze a piramisok ásátásánál jutott eszembe, hogy itt már mintegy 22 ezer éve is éltek emberek, akikhez nem is tudom, miként kellene kötődöm...

Nem tudtam meg a pontos helyet, ahonnan származnak a pogányi bosnyákok. Talán ennek az oka az, hogy minden röghöz kötődöm, és minden hegyorom lehet a vidék, ahonnan őseink jöttek. Sokkal szomorúbb, hogy míg a boszniai lakosság rohamosan fogyatkozik, addig mi pogányi bosnyákok létünk utolsó fázisához értünk. Ha mi magunk nem is maradunk meg, legalább őrizzük meg az utókornak mindazt, amit még meg tudunk őrizni, úgy érzem, ez kötelességünk lenne.

Dragovác Márk

Levél Szarajevóból

Kedves Pogányiak!

Majd 20 év elmúltával újra üdvözöllek benneteket, régen, nagyon régen Boszniából elszármazott honfitársainkat. Tulajdonképpen, mi „két irányú” honfitársak vagyunk: a ti őseitek Boszniából indultak, és Pogányba (Magyarországra) érkeztek. A mi őseink, vagy épp saját magunk, a Kárpát-medence magyarok területeiről jöttünk Boszniába, és most itt élünk.

Így nem is csoda, hogy a kilencvenes évek végén, közvetlenül az a szörnyű háború után, a ti falutok és polgármesteretek sietett segítségünkre, hogy gyerekeink több éves teljes bezártság után (sőt, nem tartom túlzásnak leírni – több éves fogság után), először utaztak külföldre – hozzátok! Nemcsak külföldre: először hagyták el Szarajevó városát és utaztak Bosznia keretein belül is. Emlékszem, az egyik gyerek az autóbuszban a boszniai Tuzla város közelében (kb. 120 km Szarajevótól) azt mondta, hogy olyan hosszan utazunk már, hogy a világvégre érünk. Hogyne lett volna neki az út hosszú, amikor addigi életében még Szarajevót sem járhatta be szabadon, hátmég Bosznia és Hercegovinát vagy Magyarországot?

Az akkori tizenéves gyerekek ma harmincas fiatal emberek. Sajnos, nagyon kevesen maradtak itt Szarajevóban, mert nálunk a munkanélküliség hatalmas (átlag: 45%, harmincéves korig számítva pedig 65% körül mozog). Ezt ti el sem tudjátok képzelni – ahogy 20 évvel ezelőtt sem tudtátok, milyen óriási jelentőségű a segítségetek egy autóbusznyi gyerek számára, akik életükben először találkoztak egy „normális” nép (közösség) képviselőivel és egy „normális” ország képével. Akkor még Szarajevó romokban hevert, vizünk, áramunk sem volt rendszeresen, a hegyekbe (természetbe) menni nem lehetett az aknák miatt. Béke volt már – de nem „normális” élet.

Töletek a „normális élet” képét, képzeletét kapták meg. Tudtátok ti ezt akkor? Tudtátok-e, tudjátok-e ma, milyen óriási

jelentőségű dolog ez? Lehet, hogy gyerekeink egy kicsit furcsán viselkedtek akkor, de biztosan megértitek ezt, ha elgondolkoztok azon, hogyan is éltek ezek a gyerekek a pogányi nyaralás előtt? Ez a pogányi nyaralás mérföldkövé – választóvonalá vált életünkben a háború és béke között.

Ma, az internet korszakában, mi szarajevóiak is kapcsolatban vagyunk az egész világgal, de 20 évvel ezelőtt, internet és mobiltelefon nélkül is mi egymásra találtunk, és ti segítettetek nekünk. Köszönjük!

HUM – a szarajevói magyar egyesület nevében:

Pasity-Juhász Éva

Szarajevó, 2015.06.22.

Mindennapi nyugalomunk

Sajnálatos módon valamennyien tudjuk, hogy napjainkban a közbiztonság nem nevezhető éppen tökéletesnek. Miként az egész világon, úgy nálunk is vannak még teendőink ezen a területen. Ki-kik a maga lehetőségei szerint próbálja megteremteni azokat a feltételeket, melyek szükségesek ahhoz, hogy este nyugodtan hajthassuk álmra a fejünket. Sajnos, az egyén sok esetben ezen a területen tehetetlenné válik. Kevésnek tűnik a kerítés, a szabadon engedett házörző kutya. Javainkat csak

összefogással, közös őrzéssel tudjuk megvédeni. Erre a célra szerveződött Pogányban is más településekhez hasonlóan a polgárőrség. Folyamatos járőrözéssel mindenkinek nagyobb a biztonságérzete, és ha teljes mértékben nem is lehet a bűnözést megszüntetni, csökkenteni lehet a bűncselekmények számát, és ez már hasznossá válik.

Többszöri próbálkozás után ezúttal **Szabó Rudolf** (a képen) vette kezébe a kezdeményezést és alakította újjá az egyesületet. Vele beszélgettem a napokban, és ezúttal adja közre elképzeléseit olvasóinknak:

- Mintegy 10 évi külföldi tartózkodás után jöttem haza. Annak idején nem volt lehetőségem olyan mértékben foglalkozni ezzel, mint amennyire szükség lett volna. Bízom abban, hogy ha a szervezet élére állok, akkor találok a faluban olyan támogatókat, akiknek segítségével létrehozhatunk egy működőképes egyesületet. Tulajdonképpen nem a biztonság hiánya miatt kezdeményeztem ezt, hanem a meglévő biztonság megőrzése volt a célom. Szerintem nem szabad megvárni a bajt, hanem annak megelőzése szükséges. Viszonylagos csend van a faluban és ennek a megőrzése lenne az elsődleges feladatunk. Én azt tapasztalom, hogy az elszemélytelenedés a lakosság részéről nem válik hasznunkra. Elsősorban a fiatalok körében tartom fontosnak a valahova tartozás tudatát erősíteni. Ez a polgárőrség szervezetén keresztül bizonyára jó hatással lesz a közbiztonságra is.

A felhívásra, melyben kértem a jelentkezést mindössze néhány ember jelentkezett. Sokkal hatásosabbnak bizonyult a személyes megkeresés, melynek következtében 43 fő tartotta fontosnak ezt a tevékenységet és vállalt rendszeres szolgálatot. Szeretnénk legalább 50 főre növelni a létszámot. A törvény most már lehetővé teszi azt is, hogy 16-18 év közötti fiatalokat is fel lehet venni ifjú polgárőröknek, természetesen a büntetlen előélet szigorú feltétel. Jelképes havi 100 Ft-os tagdíjat fizetünk és ezt a pénzt is maradéktalanul a működésre fordítjuk. Tudjuk, hogy ez a bevétel messze nem elég a költségekre és ezért fordulnék kérrrel a lakossághoz. Gondolom, hogy nem várható el azoktól az emberektől, akik idejüket és energiájukat áldozzák fel a közbiztonságért, hogy még anyagi költségbe is verjék

magukat. Jelenleg saját gépkocsival történik a szolgálat ellátása és ez eléggé leterheli a járművek tulajdonosait. Eszközök beszerzésére is szükség lenne, melyek segítenék az eredményes szolgálatot. Kilátásban van egy terepjáró gépjármű beszerzése, mely nagy segítséget jelentene a működésünkben.

Az egyesületnek van lehetősége arra, hogy lakossági támogatást fogadjon el legálisan. Minden forint segítség, ezért nem is említék összecszerűséget. Munkánkat minden visszajelzés segíti, legyen az pozitív vagy negatív, nekünk hasznunkra fog válni. Kezdeti tapasztalataim a működéssel kapcsolatban kielégítőek. Ez a tevékenység sok figyelmet igényel, de örömteli pillanatokban is van részünk. Külön örömmre

A Pogány Biztonságáért Polgárőr Egyesület tagjai

szolgál, hogy női tagfelvételi kérelmek is folyamatban vannak. Önkormányzatunk lehetősége szerint minden esetben maximálisan segítségünkre van és ez megnyugtató érzés számunkra.

Lejegyezte: Dragovác Márk U.i. A cikk írásának időpontjában még nem tudtunk róla, hogy máris bűncselekmény történik a faluban. A Pogányi Hírek e havi lapszáma még nyomdába sem került és máris betörésekről kaptunk hírt. Ez a sajnálatos tény önmagáért beszél. A polgárőrség létjogosultságát illetve erősítésének szükségességét nem lehet vitatni. Egy ilyen esemény azonban felhívja a figyelmet a megelőzés szükségességére is. Mindenkinek a maga módján meg kell tennie a saját biztonságának érdekében azokat az intézkedéseket, amelyeket a www.pogany.hu honlapon a rendőrségi tájékoztatókban is olvashatók!

Önzetlen segítség

„Másokat megajándékozni akkor a legértékesebb, ha halkan és önzetlenül tesszük!”

(Daniel Gottlieb)

2015. tavaszán Jégl Valéria, az UNIQA Biztosító Zrt. képviselőjében, társaságuk lecserélt, ám még jó állapotban lévő, kitűnően használható irodabútorait, berendezési tárgyait, műszaki eszközeit adományozta a „Pogányért” Alapítványnak. Tette ezt azzal a céllal, hogy a pogányi intézmények és rászorulóknak hasznosíthassák ezeket az eszközöket. A jelentős mennyiségű tárgyi adomány számos helyen talált gazdára.

Részesült belőle a Horgászegyesület, a Faluház, az Óvoda, a Családi Napközi, Orvosi rendelő, a Közös hivatal és Önkormányzat, a Falugondnokság, továbbá szekrényekkel a rászorulóknak is adományhoz jutottak.

Köszönet az ötletért, az önzetlen segítségért!

Juhász Zoltán

a „Pogányért” Alapítvány elnöke

Liptódon jártak az iskolások

Az iskola tanítói az idei tanévben Liptódra szerveztek tanulmányi kirándulást a gyerekeknek.

Fontosnak tartjuk, hogy tanítványaink más - németek által lakott - település szokásaira, hagyományaik ápolására fogékonnyak, nyitottak legyenek. Kirándulásunk célja Liptód községben a német nemzetiségi kultúra megismerése (lakóter és melléképületek, étkezési szokások, népviselet, építkezés, ünnepkörök, népi gyerekjátékok).

A program során egy túlélő túrán vettünk részt, majd megtekintettük Liptód néprajzi kiállítását, a templomot és a gyönyörű

kálváriát. Ebédre a gulyásleveshez a túrós és meggyes rétest magunk készítettük. Délután népi ügyességi játékokban próbáltuk ki magunkat és ijászkodtunk.

Kirándulásunkat minden korosztály számára hasznosnak, tartalmasnak, érdekesnek tartottuk. Élményekben és tapasztalatokban

gazdagodtunk, mi felnőttek is. A látottak, hallottak a gyermekek tantárgyi ismereteinek bővítéséhez hozzájárultak. A csapaterősítés, csoportmunka, az együtt dolgozás, küzdés, feladatellátás terén is kipróbálhatták magukat tanulóink.

Tanítóként alkalmunk nyílt a gyermekek egy más helyzetben való megismeréséhez, tapasztalatszerzéshez, gyermekismereteink bővítéséhez.

Kirándulásunkat a Pogányi Német Nemzetiségi Önkormányzat finanszírozta. Köszönjük nekik ezt a napot! Felejthetetlen élmény marad.

Szélíg Terézia

„Dallamos” tanévzáró

Évadzáró rendezvényen adtak számot tudásukról a Dallam Alapfokú Művészeti Iskola Tatabánya nevét viselő Pogányi Zeneiskola tanítványai. Ludányi Ágnes igazgató helyettes közönséget és a szülőket köszöntő szavai után, a hallgatók vették birtokukba a „zsibongót”, az iskola előterét, hogy az ott elhelyezett zongorán bizonyítsák, mennyit fejlődtek a januári fellépésük óta. Játékukkal igazolták tudásuk gyarapodását, mert a mostani szereplésük színvonalasabbra sikeredett. Nem maradtak el ettől a teljesítménytől a fúvósok – furulya, klarinét, szaxofon – sem.

Zilahi Márton szaxofonon játszik

Jó volt látni, tapasztalni, hogy a tanítványok igyekeztek tudásuk legjavát nyújtani.

Örömmre szolgált, hogy mindezt a polgármester asszony, Dragovác Ágnes, társaságában nézhettem, hallgathattam meg. Neki, és az önkormányzat képviselő testületének köszönhető, hogy megteremtették a zeneiskola létrejöttének a lehetőségét.

Köszönet illeti Ludányi Ágnes igazgatóhelyettest, a zongora tanszak oktatóját, Kovács Werczel Karolinát, szolfézs tanárt, valamint Szula Róbertet, a fúvós tanszak vezetőjét. Mindhárman egy nemes célért dolgoznak, hogy Pogányban pezsgő zenei élet alakuljon.

A tanárok, és a tanítványok pihenni térnek, kezdetét veszi a nyári szünet. Elcsendesedik az iskola, mi több, elcsendesednek a muzsika hangjai, elnémulnak a hangszerek. Remélhetőleg otthon nem, mert hiszen gyakorlat teszi a mestert.

Mindazok, szülők, nagyszülők, na meg a zenészpallánták, akik várjuk az újranyitást, reménykedjünk, hogy a vakáció végeztével, a következő évadban ismét résztvevői lehetünk sok zenei eseménynek.

Szöveg és fotó: Zilahi Lajos

Új játszótér épül

A Faluház mögötti önkormányzati telken pályázati pénzből új játszótér készül a pogányi gyermekek részére. A korszerű játszótéri elemeket a kivitelező már elhelyezte. Jelenleg a terület aljzatát a Falugondnokság a közmunkások segítségével készíti. A játszótérre vezető járda földmunkáit a Pécsi Pollack Mihály Műszaki Szakközépiskola 9. évfolyamos építész technikus tanulói (a képen) a nyári szakmai gyakorlatuk keretében végzik.

Szöveg és fotó: Pálmai Tibor

A Pogányi Sportegyesület beruházása

Tisztelt Pogányiak!

Egyesületi vezetőként eltöltött néhány évem alatt sajnos sokadszor szembesülök azzal a ténnyel, hogy a legjobb és legőszintébb szándékú döntéssel is sérülhetnek bizonyos érdekek. Magyarul: nem lehet mindenki igényének maradéktalanul megfelelni.

Ami nekem a legfájóbb, hogy a szurkolók érdekeit, és igényeit nem tudjuk kellően kielégíteni. Ennek számos oka van, de ez egy következő fejezet.

Egy ilyen döntést próbálok magyarázni, megmagyarázni. Az öltöző bővítést! Hogy kell-e, idő szerű-e, van-e rá szükség, mi lesz a zenés táncos bulikkal?

Menjünk szépen végig időrendben.

2013 nyarán átadásra került a Faluház, ami egy pályázat elnyerése révén kerülhetett, nem kis áldozatok árán, megvalósításra. Ez egyébként, egy évek óta fenn álló közösségi igény volt. A pályázat egyik fő kritériuma, a lehetőleg maximális kihasználtság. Ennek érdekében meghatározták, hogy minden rendezvénynek ez a létesítmény ad otthont.

Ily módon a sportpályánál lévő terasz mérete a fenti célokra feleslegesnek látszott.

Adódott a gondolat, és nem sokkal később a lehetőség, hogy a labdarúgás struktúrájában megszokott módon egy létesítményen belülről kerüljön az ide tartozó összes résztvevő. Hazai játékosok, vendégjátékosok és a bírók. Jelenleg a bírók az iskola épületében, egy alagsori lépcső lejárata előteréből kialakított, a falura nézve méltánytalan körülmények között öltöznek, és végzik az adminisztrációs munkájukat.

2014 márciusában az MLSZ kiírt egy pályázatot, pályaeépítésre, öltöző felújításra, bővítésre. Itt a pályázat első és legfontosabb eleme, a tulajdonosi hozzájárulás volt. Miután a tulajdonos az Önkormányzat, első dolgunk volt a tervek felvázolása. Zöld lámpát kapott a gondolat mivel sajáterőből belátható időn belül hasonló fejlesztés nem jöhetett volna létre.

Mi az öltöző bővítésre pályáztunk, és nyertünk el több mint ötmillió Ft-ot. Ez egy előfinanszírozott pályázat, 70-30%-os arányban. A 70%-al a szövetség késett egy évet, de itt van. A 30% önrészt szintén az egyesület teszi hozzá, így a falunak egy fillérbe sem kerül.

A bővítményben helyet kap egy korszerű, és méreteiben is az előírásoknak megfelelő bírói öltöző, egy kis helyiség az adminisztrációs munkákhoz, és végre egy normális méretű szertár. Megvalósításakor jó néhány pogányi embernek tudunk munkát, bért adni.

A felvetődött kérdésekre válaszol. Lehet, hogy nem időszerű ez a beruházás a felnőtt csapatok teljesítménye miatt, de vannak nekünk 7-9-11-éves fiataljaink is, akik igazolják a tervek létjogosultságát. Ez egy több generációs kihasználtságot biztosító létesítmény. Remélem a most még békétlenek gyerekei, unokái örömmel fogják használni. Ha elődeink nem építették, és fejlesztették volna tovább ezt az épületet a labdarúgásért, a sportért, most nem tudnánk min rágódni.

Viszont időszerű, mert most van erre lehetőség, úgy hogy hozzáadott értéket jelenthet, nem pedig máshonnan elvett forrásokat használ.

A kulturális, és táncos rendezvényekről. Az időközben kiderült, hogy a Faluház környéki terület a terep viszonyai miatt nagyobb létszámú táncos rendezvényekre nem nyújt maradéktalan megoldást.

Bízom benne, hogy később a teraszon kis toleranciával, jó ötletekkel, és némi anyagi ráfordítással ez a probléma is kezelhetővé válik.

Nem tudom szó nélkül hagyni, hogy néhány adattal még alátámaszom azok számára, akik kérdőre vontak, hogy milyen alapon veszem, vesszük el az ő szórakozási lehetőségüket a beépítéssel.

Kérdésemre, hogy egy év alatt hány ilyen buliról van szó az volt a válasz, hogy 3-4.

Ha ehhez hozzá tesszük az Önkormányzat és nemzetiségi egyesületek által szervezett rendezvényeket, akkor mondjuk tíz. Tíz nap egy évben! Tehát durván 350 napig a beépítendő területre senki rá sem lép!

Ebben az évben csak a saját csapatainknak volt több mint 70 versenynapja.

Ezzel szemben a tavalyi évet, ha nézzük 4 felnőtt csapat használta (kettő bérben) és egy csapatnak egy év alatt 30 mérkőzése van. Jönnek az ellenfelek és hozzák a szurkolóikat!

A kicsiknek egy évben 4-5 Bozsik rendezvényt bonyolítunk le. Egyenként közel 100 sportolóval, és a hozzátartozó szülőkkal, rokonokkal.

Gyakorlatilag minden hétfőgőn mindkét nap 3-4 mérkőzés és a hozzájuk tartozó szurkolói létszám.

Ez így legalább 120-130 esemény. Tudom, hogy ezek a mérkőzések nem a teraszon zajlanak, csak a bővítés szükségességét próbálom kiemelni.

Igaz nem valami szép napokat él most meg ez a sportág, emiatt is „kezelhető” volt a létszám a megemelkedett mérkőzés számok ellenére is a bérbe adott vendéglátó egységben, de azért gondolom nem volt bántó a bevétel ezen alkalmakkor.

Ennek a levélnek minden szavát, minden sorát jó szándékkal, jobbító hozzáállással írom, és senkit nem akarok vele megbántani, vagy megsérteni, valamint az önként vállalt vezetői tevékenységemet is ezek az elvek működtetik.

Véleményem szerint az lenne az ideális helyzet, ha mindenki örülne, hogy fejlődik a falu, és közös erővel megoldanánk a felmerülő problémákat, ezt követően, pedig együtt buliznánk.

Megértő jószándékukat előre is köszönjük.

Hegedűs József, Pogány SE elnök

Egy kiállítás margójára

Dragovác Ágnes - „Gyökereink”

Igen! - mondtam Áginak, mikor megkért, hogy csináljunk együtt kiállítást családi gyűjteményéből.

Sokadszor csodáltam meg minden darabot, hiszen már ötször vittük nyilvánosság elé a mesés alsószoknyákat, kapicákat, legények öltözékét, szőttes asztal- és ágyterítőket. Ezúttal enteriőrrel is próbálkoztunk, amit a hely megengedett. Teljes viseleteket is láthattak a látogatók, amivel a „kölös” körtáncokra emlékezhettünk. Családi fotók, iratok, kegytárgyak színesítették a palettát.

Manapság kevesen vannak, akik ilyen elkötelezettek a hagyományok iránt, bár, ha a falunapokra gondolunk, elégedettek lehetünk a fellépők és a nézők számával. Inkább azt az odafigyelést és megtartást csodálom-tisztelem Ágiban, ahogy őrzi, vigyázza, félti családjá - és így egyben egy népcsoport -

Fotók: Röder Attila

mindennapi, múzeumba illő gyűjteményt!

Kövecses Mária

A Faluház júliusi programjai

NYITVATARTÁSUNK:

HÉTFŐ: 10-16-ig

KEDD-PÉNTEK ÉS VASÁRNAP: 14-20-ig

SZOMBAT: 15-21-ig

KONDITEREM NYITVA TARTÁSA:

HÉTFŐ: 12.00-16.00-ig

KEDD: 14.00-17.15-ig

SZERDA: 14.00-17.30-ig és 19.30-20.00-ig

CSÜTÖRTÖK: 14.00-17.15-ig

PÉNTEK: 14.00-20.00-ig

SZOMBAT: 15.00-21.00-ig

VASÁRNAP: 14.00-16.30-ig és 17.30-20.00-ig

ÁLLANDÓ SZABADIDŐS PROGRAMJAINK:

HÉTFŐ: Baba-mama klub 10-12-ig,

KEDD-CSÜTÖRTÖK: Asszonytorna 18.45-20.00-ig,

SZERDA: Jóga 17.45-19.30-ig,

KLUBJAINK

Baba-mama klub

Hívunk és szeretettel várunk minden kismamát egy most szerveződő Baba-Mama klubba. A kötetlen klubnapot minden második hétfőn, 10-12 óra között tartjuk, utána a Védőnő tart tanácsadást.

Következő alkalom:

2015. július 13. hétfő és július 27. hétfő, 10 óra

Fotóklub

Szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt a Pogányi fotóklub júliusi foglalkozására!

A klub nyitott, ingyenes.

Időpont: 2015. július 21. kedd, 18 óra

PROGRAMJAINK

Ingyenes Jogsegélyszolgálat

Az INNO RÉGIO ALAPÍTVÁNY együttműködésben az IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM Jogi Segítségnyújtó Szolgálatával, INGYENES jogi tanácsadást, okiratszerkesztést vállal pécsi ügyvédek közreműködésével.

Ügyfélfogadási időpont:

2015. július 14. kedd, 28. kedd és 30. kedd, 8.30-9.30-óráig

Női Lapozó

Nők könyvekről, olvasmányélményekről, újságokról. Aki kedvet érez arra, hogy megossza másokkal irodalmi élményeit, szeret beszélgetni jó könyvekről, érdekes újsághírekről, annak itt a helye!

Időpont: 2015. július 10. péntek, 18 óra

Kattints rá, Nagy!

Számítógépes alapismeretek nagypapáknak, nagymamáknak. Jöjjön el bátran, segítünk, megtanítjuk!

Időpont: 2015. július 23. csütörtök és 30. csütörtök, 16 órától

Az "Én kiállításom"

Várjuk azon kedves Pogányiak jelentkezését a Faluházban, akik szívesen kiállítanának: saját festményeket, fényképeket, rajzokat, saját készítésű tárgyakat, gyűjteményeket, amelyeket szívesen megmutatnának a falu közösségének.

A további részletekről személyesen érdeklődhet a helyszínen.

Könyvtár hírei

2015 januárjától továbbra is lehetőség nyílik az alábbi folyóiratok helyben olvasására a Faluház könyvtárában: a Szabad Föld, Élet és Tudomány, Nők Lapja, Dörmögő Dömötör, Geronimo Stilton, Praktika, Kiskegyed Konyhája, HVG, IM

Minden pénteken ingyenes könyvbörzét tartunk, jöjjenek, válogassanak kedvükre!

Elérhetőségeink

Árainkról és a részletekről érdeklődni lehet személyesen, a Faluházban kihelyezett plakátokon, a poganyifaluhaz@gmail.com e-mail címen vagy a 06-72-231-054-es és a 06-20-445-1644-es telefonszámon!

Hagyományos Pogányi Halászléfőző Verseny 2015

A verseny időpontja: 2015. július 11. szombat.

Helyszíne: Tóparti pihenőpark és színpad környéke.

Nevezési díj: 3500,- Ft/ csapat.

Jelentkezési határidő: 2015. július 4.

A **jelentkezéseket** csak a nevezési díj befizetésével tudjuk elfogadni, a **következő helyeken:**

„Tavaszi” HE csapatoknak a **Halórháznál**, nyitva tartási időben. További információ: **72-425-041-es** telefonszámon.

Pogányi közszéki csapatoknak a **Faluházban**, Fejes Andreánál, nyitva tartási időben. További információ: **06-20/445-1644-es** telefonszámon, személyesen és a www.pogany.hu oldalon.

KÖZÉRDEKŰ

Utánajártunk...

A sajtóban megjelent, hogy júniustól Pécsen 2 új létesítménnyel bővül a lakossági szelektív hulladékgyűjtési rendszer, azaz újabb két ponton (Postavölgyben és a Szigeti tanyán) is leadhatók a háztartási mennyiségű, nem veszélyes hulladékok, így például az építési törmelék, hulladék gumi, elektronikai hulladék, bútor is (a Szigeti tanyán veszélyes hulladék is). Sokakat érintő probléma Pogányban is, hogy a felújítások során keletkező „sitt” elszállítása problémás, és igen drága is, ezért jó lehetőségként kínálkozik a falunkhoz legközelebb eső postavölgyi hulladék udvar (volt BAUMAX mögött).

A BLOKOM Kft. kezelésében lévő hulladék udvart igénybe vehetik a Dél-Kom Kft. ügyfelei is, tehát mi, Pogányiak is. A hulladék udvarba egy alkalommal maximum 1 m³ (1200 kg) építési törmelék adható le, éves szinten összesen 3 m³, térítés mentesen. A beszállításkor vinni kell a Dél-Kom által kibocsátott számlát és a befizetett utolsó csekket, vagy banki értesítőt a befizetés igazolásáról.

Juhász Zoltán

Agrárkamrai tagdíj bevallás 2015

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara felhívja a tagok figyelmét, hogy a kamarai tagdíj 2015. évi bevallásának határideje **2015. június 30.**

További információ: www.nak.hu és www.pogany.hu

Ügyfélszolgálat: 06 1 802 6100

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Megjelenik 200 pld-ban, időszaki kiadványként.
Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.